

Claustrofobie

wij. hier. nu. ja

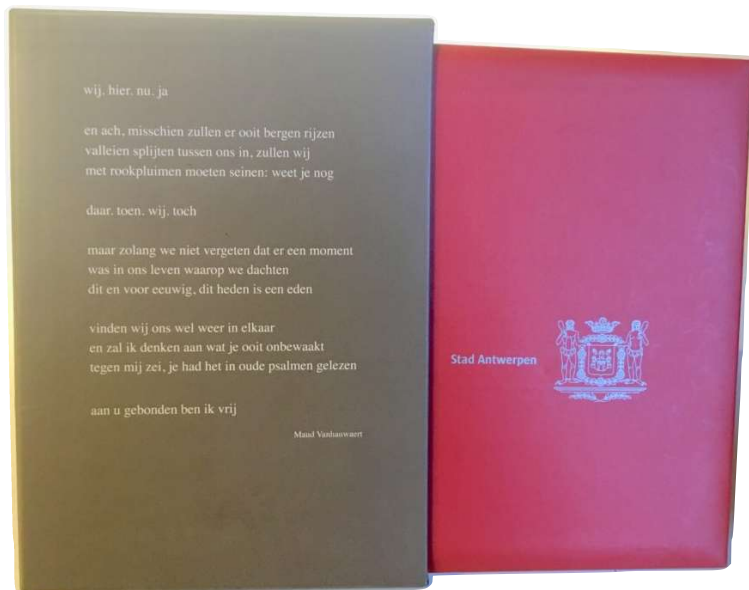
en ach, misschien zullen er ooit bergen rijzen
valleien splijten tussen ons in, zullen wij
met rookpluimen moeten seinen: weet je nog

daar. toen. wij. toch

maar zolang we niet vergeten dat er een moment
was in ons leven waarop we dachten
dit en voor eeuwig, dit heden is een eden

vinden wij ons wel weer in elkaar
en zal ik denken aan wat je ooit onbewaakt
tegen mij zei, je had het in oude psalmen gelezen

aan u gebonden ben ik vrij

[Wijl gij mijn vrouw zijt, min ik u]

Wijl gij mijn vrouw zijt, min ik u,
zo Luther sprak in zijn vertogen.
Lijk alles was, zo is het nu,
ik zie de jeugd nog in uw ogen.
Met zon of schemer overtogen,
was elke dag ons blijde baat.
Maar of het lot zelf ons verlaat:
geen storm zal tegen u vermogen.

Uw dagelijks gebaar is mij
voor alle kommer mededogen;
aan u gebonden ben ik vrij,
en recht nog over u gebogen.
Al is voor ieder mens gewogen
de tijd dat hij zijn vreugde kent,
tot op het uur dat alles wendt
zal geen storm tegen u vermogen.

Gebondenheid

Opdrucht aan Bruintje

Geef weinig acht, lief, op dit mauke woord
zijn zin is donker en je niet vertrouwd
Gooi overbord die wrauge deel en houd
beveiligd ons domein, het laagland ongetrofd

Verlaet dit laagland voort, mijn vrouw
mijn spiegel steeds met vogelvrij gezicht
aan rivier en klaterbreek, uitbloeiend ligt
op hun bodem, mineraal en blauw

zo menig schelp-geheim verdoken
dat ons beiden blij bezit is geworden.
(Waar barvoets langs de leetvonden
vinden wij tussen de piebloemen veis ontloken

als een gladde zilvervis het wonderbare:
van onze ziel het milde openklaren
in het gelijktijdig adembreken onzer monden).
- In vrijheid heb ik mij aan u gebonden -

Hugo-

St. Mariens-leeuw, 14 juni 1947.

Opdracht aan Bruintje

Geef weinig acht, lief, op dit manke woord
zijn zin is donker en je niet vertrouwd
Gooi overboord dit wrange deel en houd
beveiligd ons domein, het laagland ongestoord

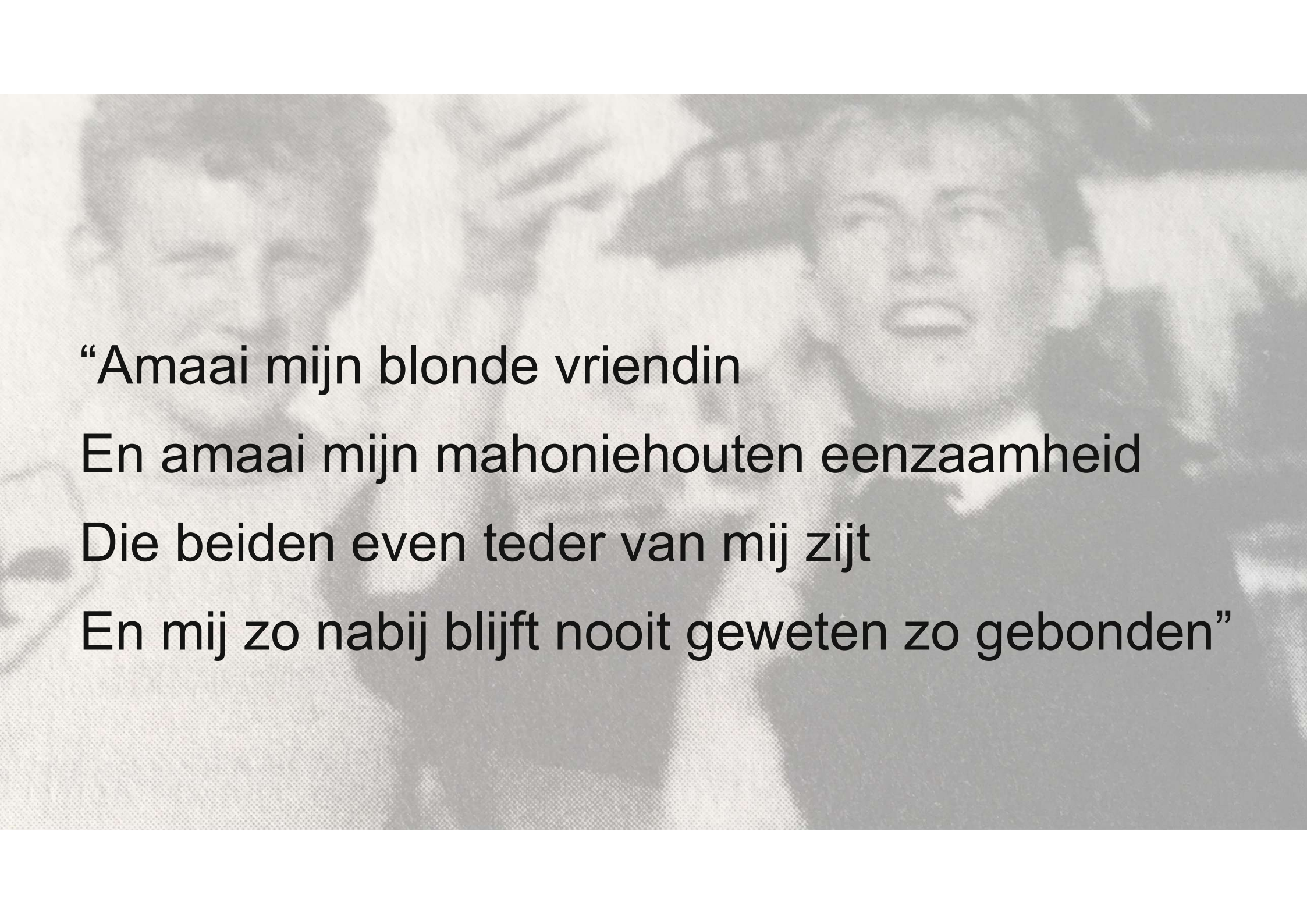
Verlaat dit laagland nooit, mijn vrouw
maar spiegel steeds uw vogelvrij gezicht
aan rivier en klaterbeek, ontbolsterd ligt
op hun bodem, mineraal en blauw

Zo menig schelp-geheim verdoken
dat ons beider blij bezit is geworden.
(Want barvoets langs de Leieboorden
vinden wij tussen de pisbloemen vers ontloken

als een gladde zilvervis het wonderbare:
van onze ziel het wilde openklaren
in het gelijktijdig ademenhalen onzer monden).
-In vrijheid heb ik mij aan u gebonden-

“Amaai mijn blonde vriendin
En amaai mijn mahoniehouten eenzaamheid
Die beiden even teder van mij zijt
En mij zo nabij blijft nooit geweten zo gebonden”

“en denkende aan mijn blonde bloedende liefde
zeg ik tot mijn gebuur:
het zal niet duren
zij bedriegt mij met de wind
en ik ben toch twintig
en hij veertienhonderdduizend jaren oud”

Vrijheid

omdat het toch regent en toch
waait
en toch de spreken spreken
omdat de Zondag een dag van
honden en hun blinden
schijnt te zijn

o Zon - schijn - dag

benevens de dag waarop de
nonnen hun zonden noemen
aan de houten priester in zijn rok
is de Zondag
voor mij (ontwijnde, ontkabelde
ontmeerde, onthavende mij)
een dag zonder reden.

hugo claus

de

oostakkerse

gedichten

Villa Excelsior - Lourdes-Oostacker.

EEN VROUW

Met schaterend haar,

Met meeuwenogen, met een buidel op de buik,

Een moeder of een goede verrader,

Wie kent deze laaiende vrouw?

Haar nagels naderen mijn hout,

Haar klauwzeer wekt mijn huid,

Als een jachthoorn hangt zij in mij, haar te tuiten.

Is liefde een ziekte?

Lees de nieuwe Hugo Claus:
„Het jaar van de kreeft.”

Een totale en fatale liefde
die ontroering en afschuw wekt.

Een Nederlandse Love Story.
Méér nog: de intiemste en
aangrijpendste liefdesroman
in de Nederlandse taal.

En dat voor 14,50.

Romans van
De Bezige Bij.

‘Hallo.’

‘Dag schat.’

‘Hoe voel je je?’

‘Duf.’

‘Ga dan lekker slapen.’

‘Ik kan niet.’

‘Zal ik langskomen?’

‘Als je wil, maar het bed is in mekaar gezakt. Karel moet het komen fixen.’

‘Dan een andere keer, Toni.’

‘Ja. Gezellig dat je mij opgebeld hebt, schat.’ Dag schat.’

Het jaar van de kreeft, 1971

Mijn leven : ding in het nauw
dat als een jas in je armen hing.
Vanavond zonder jou gegeten, liefste
ellen deling♦.
(Een jas in een mensenhoge kooi)

~~(naakt)~~ Naakt ik

Oorlog. ~~Ik~~ lig náást het bed,

~~pers mijn rug tegen de plint van de muur~~ en bijt in het tapijt.

Mijn vijand streelt mijn hand. Verder leven?

Wij bleven te ~~die blijft sterven. Te~~ lang

& te dronken in een te donkere kamer.

Oorlog. Naakt lig ik náást het bed,
en bijt in het tapijt.

Mijn vijand streelt mijn hand. Verder leven?

Wij blijven te lang

& te dronken in een te donkere kamer.

Wij kampeerden op de heide en plots begon hij te gillen
dat zijn slaapzak onder het ongedierte zat
Ik kwam kijken. Wist ik veel! En voor ik het wist
(alsof ik het niet wist) was ik er in getrapt
Hij kneep me tot ik geen adem meer had
Zijn knieën werden scharen,
en hij pelde mij als een garnaal
'Mag ik proeven?' vroeg hij
Kon ik zeggen: 'Geen sprake van!'

Oog om oog, 1964

